

The Management of Student Development Activities in Schools Under the Secondary Educational Service Area Office Songkhla Satun

Rungsiri Pairot^{1*} & Sinchai Suwanmanee²

¹ Faculty of Education, Thaksin University, Songkhla Campus, Thailand

² Faculty of Education, Thaksin University, Songkhla Campus, Thailand

* Corresponding author. E-mail: z0862863319@gmail.com

Abstract

This research aimed to 1) study the administration of student development activities in educational institutions, 2) compare the administration of student development activities classified by gender, age, educational background, work experience, and school size, and 3) synthesize recommendations for the administration of student development activities in educational institutions. The sample group consisted of 338 teachers from the Secondary Educational Service Area Office in Songkhla-Satun in the academic year 2025. The research instrument was a five-point Likert scale questionnaire with a reliability coefficient of .977. The data were analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, F-test, LSD pairwise comparison, and content analysis. The results revealed that: 1) the overall administration of student development activities in educational institutions was at the highest level; 2) the comparison of administration by gender and educational background showed no significant differences, both overall and in specific aspects, while the comparison by age indicated no overall difference but significant differences at the .01 level in certain aspects. Similarly, the comparison by work experience showed no overall difference but significant differences at the .05 level in specific aspects. The comparison by school size also showed no overall difference but significant differences at the .05 level in some aspects. 3) The synthesized recommendations suggested that school administrators should implement systematic planning with the collaboration of all stakeholders, set clear goals, conduct supervision, monitoring, and evaluation aligned with the school context, continuously support teacher development, foster awareness of the value of activities, and disseminate outcomes through diverse channels.

Keywords: Student Development Activities, Administration, Secondary Educational Service Area Office

การบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล

รุ่งศิริ ไพโรจน์^{1*} และศิลป์ชัย สุวรรณมณี²

1 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา

2 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา

* Corresponding author. E-mail: z0862863319@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา 2) เปรียบเทียบการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การปฏิบัติงาน และขนาดของสถานศึกษา และ 3) ประมวลข้อเสนอแนะการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือ ครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สงขลา สตูล ปีการศึกษา 2568 จำนวน 338 คน เครื่องมือที่ใช้การวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ที่มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .977 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การทดสอบค่าเอฟ เปรียบเทียบรายคู่ด้วย LSD และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด 2) ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา จำแนกตามเพศ และ วุฒิการศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ในขณะที่จำแนกตามตัวแปรอายุ โดยภาพรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำแนกตาม ประสบการณ์การปฏิบัติงาน โดยภาพรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อจำแนกตามตัวแปรขนาดของสถานศึกษา โดยภาพรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ผลการ ประมวลข้อเสนอแนะการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา พบว่า ผู้บริหารควรดำเนินงานผ่านการ วางแผนอย่างเป็นระบบ การร่วมมือทุกภาคส่วน นิเทศ ติดตามและประเมินผลตามบริบท ส่งเสริมพัฒนาครูอย่าง ต่อเนื่อง สร้างความตระหนักในการเห็นคุณค่า และเผยแพร่ผลงานผ่านช่องทางที่หลากหลาย

คำสำคัญ: กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน, การบริหารงาน, สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

บทนำ

ปัจจุบันโลกกำลังเผชิญกับปัญหาความยากจน ความเหลื่อมล้ำทางสังคม และการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ ซึ่งส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชากรในทุกมิติทำให้แนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืน ได้รับความสำคัญมากขึ้น องค์การสหประชาชาติ (United Nations: UN) ได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนา ที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) จำนวน 17 เป้าหมาย ครอบคลุมด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยมุ่งให้ทุกภาคส่วนร่วมมือกันขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อความสมดุลของโลก (United Nations Development Programme, 2020) โดยเฉพาะด้านการศึกษา รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ได้กำหนดให้รัฐต้องจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ และส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้ ประชาชนเข้าถึงอย่างทั่วถึง (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560, 2560) สอดคล้องกับ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 ที่มุ่งสร้างกำลังคนคุณภาพสูงตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีในอนาคต (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2565) ทั้งนี้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2562 กำหนดแนวทางการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ คู่คุณธรรม สามารถคิดวิเคราะห์ แก้ปัญหา และปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมได้อย่างเหมาะสม (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, 2562)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ผ่านกระบวนการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่เน้นการลงมือปฏิบัติจริง ทั้งกิจกรรมแนะแนว กิจกรรมนักเรียน และกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ เพื่อส่งเสริมสมรรถนะสำคัญ เช่น การสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้ทักษะชีวิต และการใช้เทคโนโลยี (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) กิจกรรมเหล่านี้ช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาอย่างรอบด้าน ทั้งด้านความรู้ ทักษะ และคุณธรรม พร้อมปลูกฝังจิตสำนึกและความรับผิดชอบต่อสังคม (เจนจิรา ไทรักษา, 2564)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมและกำกับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้สอดคล้องกับเป้าหมาย SDGs โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีทั้งความรู้ ความสามารถ และคุณธรรม ภายใต้วิสัยทัศน์ “องค์กรดี ผู้เรียนมีคุณภาพ” (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล, 2567) ดังนั้น การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล จึงมีความสำคัญ เพราะจะช่วยให้ทราบแนวทางการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ สามารถยกระดับคุณภาพผู้เรียน และสนับสนุนการพัฒนาศึกษาให้ยั่งยืนตามเป้าหมายการพัฒนาประเทศต่อไปได้อย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล
2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การปฏิบัติงาน และขนาดของสถานศึกษา
3. เพื่อประมวลข้อเสนอแนะการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล

สมมติฐานการวิจัย

ครูที่มีเพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การปฏิบัติงาน และขนาดของสถานศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล แตกต่างกัน

หลักการ แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นอย่างมีระบบ โดยใช้รูปแบบและวิธีการที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพและพัฒนาในทุกด้าน ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม โดยมุ่งเสริมสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ พร้อมทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม และมีระเบียบวินัย

รวมไปถึงการสร้างจิตสำนึกในการทำประโยชน์เพื่อสังคม ช่วยให้ผู้เรียนสามารถจัดการตนเองและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (ชรินรัตน์ ถิ่นสุข, 2565) สอดคล้องกับ รัฐพงษ์ เงินดี (2566) กล่าวว่า เป็นกิจกรรมที่จัดให้ผู้เรียนมีโอกาสเข้าร่วมในรูปแบบกิจกรรมชุมนุม เพื่อส่งเสริมการพัฒนาความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ในทุกด้าน ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคม โดยกิจกรรมเหล่านี้มีการออกแบบและดำเนินการอย่างมีระบบ ด้วยกระบวนการและวิธีการที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์จริงและพัฒนาทักษะชีวิตในการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น เช่นเดียวกับ รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2566) กล่าวว่า กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนยุควิถีใหม่ เป็นกิจกรรมที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองได้เต็มศักยภาพอย่างรอบด้าน ทั้งด้านความรู้ คุณธรรม ค่านิยม และทัศนคติที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจตนเอง มีจิตสำนึกในการทำประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ ดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข มีทักษะในการตัดสินใจ การปรับตัว และการพึ่งพาตนเองได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งยังเป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับความสนใจ ความถนัด ความพร้อม และสภาพแวดล้อมของผู้เรียน เพื่อพัฒนาทักษะชีวิตและการจัดการตนเองอย่างชาญฉลาด

สรุปได้ว่า กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน หมายถึง กิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะชีวิตเพื่อพัฒนาผู้เรียนในด้านต่าง ๆ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคม ผ่านกระบวนการที่หลากหลาย โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงและพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งการปรับตัวให้เหมาะสมกับสังคมและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถดำเนินชีวิตอย่างมีความสุขและเป็นประโยชน์ต่อสังคมอย่างชาญฉลาด

แนวคิดการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา

การบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็นกระบวนการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล โดยใช้ศาสตร์และศิลป์ เครื่องมือ และวิธีการอย่างเหมาะสม เพื่อส่งเสริมการพัฒนานักเรียนในด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคมอย่างเป็นระบบ โดยเน้นการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงการปลูกฝังคุณธรรม และการเสริมสร้างทักษะชีวิตที่จำเป็น ผ่านความร่วมมือระหว่างครู ผู้บริหาร ผู้ปกครอง และชุมชน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพและสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างสร้างสรรค์และยั่งยืน ซึ่งบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการดำเนินงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมี 6 ด้าน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ดังนี้

1. การวางแผน หมายถึง กระบวนการของผู้บริหารที่มีการวิเคราะห์ข้อมูลบริบทของสถานศึกษาเพื่อวางแผนและกำหนดนโยบายในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน รวมถึงการกำหนดกลยุทธ์ รูปแบบ และมาตรฐานการดำเนินงาน การจัดทำปฏิทินการดำเนินงาน การมอบหมายหน้าที่ตามความสามารถ และการประสานความร่วมมือระหว่างผู้บริหาร ครูและบุคลากร ตลอดจนการบูรณาการแหล่งวิทยาการและการเรียนรู้ในชุมชน และท้องถิ่น เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

2. การสร้างความตระหนัก หมายถึง กระบวนการของผู้บริหารที่มีการส่งเสริมให้ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องเข้าใจถึงความสำคัญของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และปฏิบัติงานตามวัตถุประสงค์และแนวทางที่กำหนดไว้อย่างเป็นระบบ โดยเริ่มจากการชี้แจงข้อตกลง สร้างความเข้าใจ และให้การสนับสนุนในทุกด้าน การกระตุ้นให้ครูและบุคลากรเห็นคุณค่าของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ผ่านการส่งเสริม สนับสนุน ยกย่องชื่นชม และยอมรับและเชื่อมั่นในผลงานที่ดำเนินการ โดยผู้บริหารต้องแสดงภาวะผู้นำที่เข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการดำเนินงานเพื่อสร้างแรงจูงใจและทำให้ทุกฝ่ายตระหนักถึงบทบาทและความสำคัญของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในการพัฒนาผู้เรียนให้สมบูรณ์ทั้งด้านความรู้ คุณธรรม และทักษะชีวิต

3. การพัฒนาบุคลากร หมายถึง กระบวนการของผู้บริหารที่มีการส่งเสริมและพัฒนาครูและบุคลากรที่รับผิดชอบกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่องผ่านการอบรม สัมมนา ฝึกปฏิบัติ ทั้งในและนอกสถานศึกษา รวมถึงการจัดหาแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสม ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างครูและสถานศึกษา

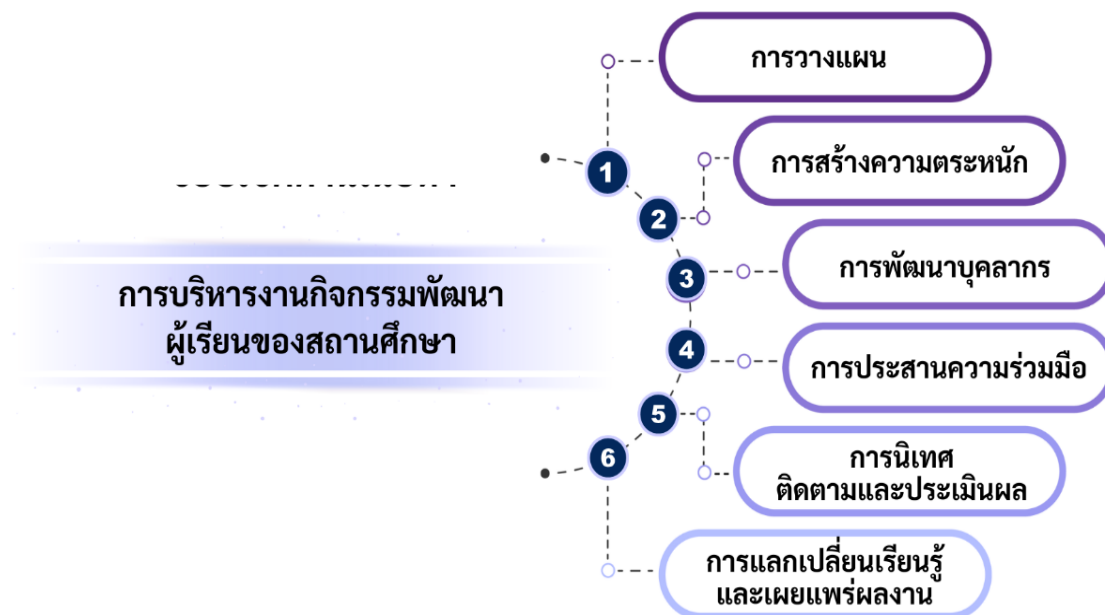
ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงาน สร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ความร่วมมือ และความรู้สึกร่วมเป็นเจ้าของร่วมของสถานศึกษา นำไปสู่การพัฒนาตนเองและยกระดับคุณภาพกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

4. การประสานความร่วมมือ หมายถึง กระบวนการของผู้บริหารที่มีการส่งเสริมให้ครูและบุคลากรที่รับผิดชอบกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนทำงานร่วมกัน ทั้งภายในสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานภายนอก เพื่อสนับสนุนการวางแผนและดำเนินกิจกรรมให้เกิดผลลัพธ์ที่ดี โดยจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการติดต่อประสานงาน เชิญวิทยากรให้ความรู้ และเปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมเสนอแนวคิดและโครงการต่าง ๆ รวมทั้งให้การดูแล ให้อาหาร และให้เกียรติเพื่อนร่วมงาน ตลอดจนพัฒนาแหล่งเรียนรู้ร่วมกับสถานศึกษาอื่น และนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการจัดกิจกรรม ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เพื่อให้เกิดการพัฒนา กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

5. การนิเทศ ติดตามและประเมินผล หมายถึง กระบวนการของผู้บริหารที่มีการจัดระบบตรวจสอบ และพัฒนาการดำเนินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยมีผู้บริหารเป็นแกนหลักร่วมกับ คณะครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงาน เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงกิจกรรมให้มีประสิทธิภาพ และเน้นการเสริมแรง ยกย่องเพื่อสร้างขวัญกำลังใจ รวมถึงดำเนินการติดตามผู้เรียนที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรม เพื่อให้เกิด การพัฒนา กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

6. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และเผยแพร่ผลงาน หมายถึง กระบวนการของผู้บริหารที่มีการส่งเสริมให้ครู และบุคลากรที่รับผิดชอบกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา รวมถึงการพัฒนาความรู้เพื่อนำไปปรับใช้ในการดำเนินกิจกรรม เปิดโอกาสให้ครูมีอิสระในการแสดงความคิดเห็นและดำเนินงาน ตลอดจนการเผยแพร่ความสำเร็จของบุคลากรทั้งในและนอกสถานศึกษา และเสริมสร้างความร่วมมือกับชุมชนและองค์กรต่าง ๆ เพื่อให้โรงเรียนเป็นแหล่งวิทยาการที่มีคุณค่า

โดยสรุป การวิจัยนี้มุ่งศึกษาการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา ตามขอบข่ายของ แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) โดยมีองค์ประกอบ 6 ด้าน แสดงดังภาพที่ 1

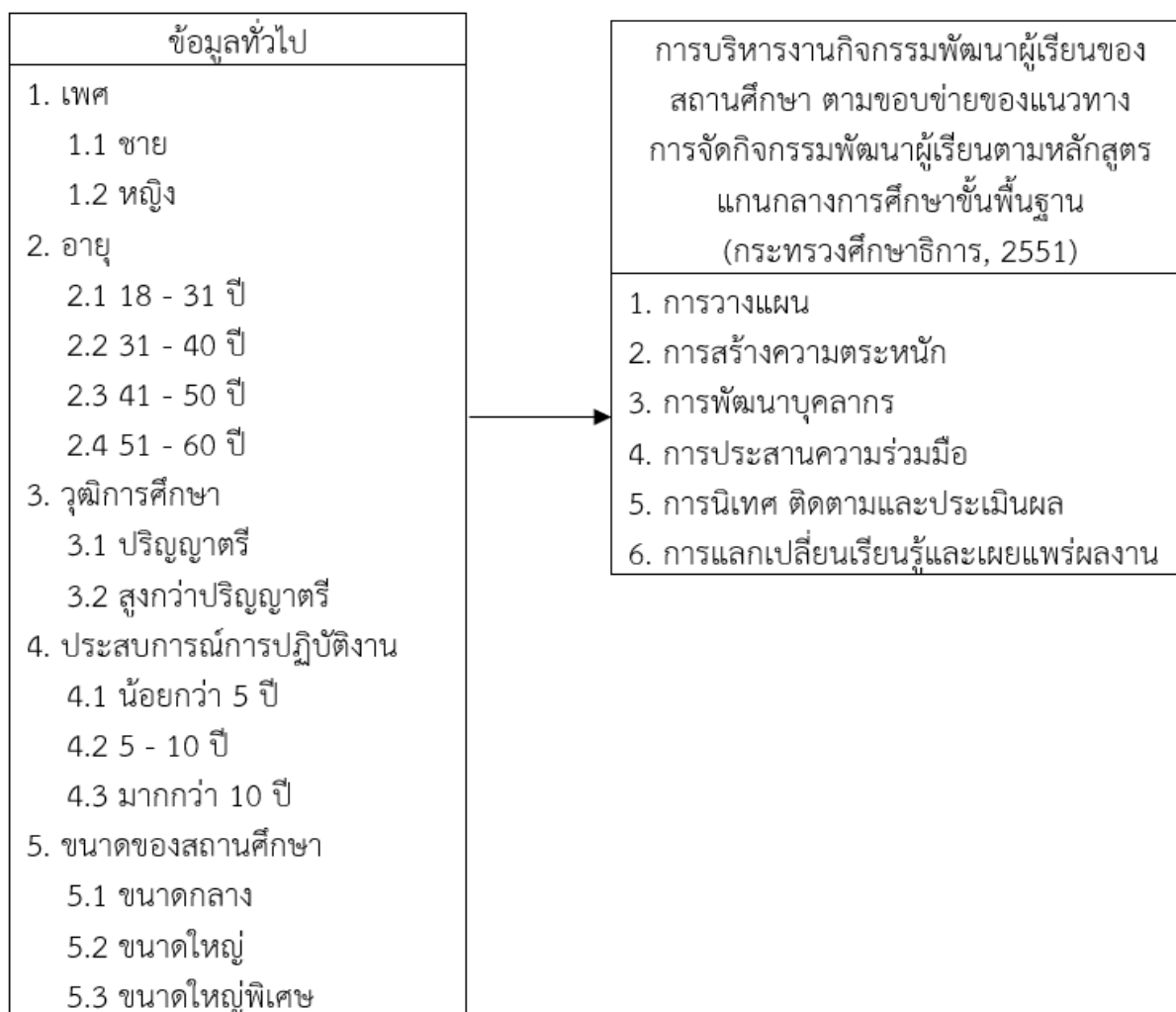
ภาพที่ 1 องค์ประกอบการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้ ตัวแปรอิสระ คือ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การปฏิบัติงาน และขนาดของสถานศึกษา และตัวแปรตามได้จากแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ คมสัน พรหมเสน (2562) อิทธิเดช ปราศัยงาม (2564) และ สาวิตรี ศรีวิเศษ (2566) ประกอบด้วยองค์ประกอบ 6 ด้าน ได้แก่ 1) การวางแผน 2) การสร้างความตระหนัก 3) การพัฒนาบุคลากร 4) การประสานความร่วมมือ 5) การนิเทศ ติดตามและประเมินผล และ 6) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และเผยแพร่ผลงาน แสดงดังภาพที่ 2

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research Methodology) ด้วยการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งทำการสำรวจการรับรู้ข้อมูลของครูที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล มีรายละเอียดดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ ครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล ปีการศึกษา 2568 จำนวน 2,686 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล ปีการศึกษา 2568 จำนวน 338 คน ซึ่งได้จากการกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยเทียบจากตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (1970) และสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามขนาดของสถานศึกษา แล้วใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีจับสลาก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) มี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) จำนวน 5 ข้อ จำแนกเป็น เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การปฏิบัติงาน และขนาดของสถานศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล มีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของ Likert's Rating Scale จำนวน 36 ข้อ ประกอบด้วยข้อคำถาม 6 ด้าน ดังนี้ 1) การวางแผน 2) การสร้างความตระหนัก 3) การพัฒนาบุคลากร 4) การประสานความร่วมมือ 5) การนิเทศติดตามและประเมินผล และ 6) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และเผยแพร่ผลงาน มีลักษณะเป็นแบบจัดอันดับคุณภาพ 5 ระดับ ลักษณะคำถามเป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ ของ Likert's Five Rating Scale ตรวจสอบหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha – coefficient) ของ Cronbach (1990) ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .977

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะของการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขออนุญาตรับรองและแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

2. นำหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัยถึงผู้อำนวยการโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลพร้อมทั้งนัดหมายเวลา และสถานที่ขอรับแบบสอบถามคืน

3. เก็บรวบรวมแบบสอบถาม จำนวนแบบสอบถามที่จัดส่งไป จำนวน 338 ฉบับได้รับคืนจำนวน 329 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 97.34

4. เมื่อรับแบบสอบถามคืนตรวจสอบความถูกต้อง สมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมด ตรวจสอบความถูกต้องและนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลที่เป็นตัวแปรอิสระทั้ง 5 ตัวแปร เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การปฏิบัติงาน และขนาดของสถานศึกษา โดยวิเคราะห์คำนวณหาความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษาวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำค่าเฉลี่ยที่คำนวณได้ไปวิเคราะห์เทียบตามแนวคิดการแปลความหมายค่าเฉลี่ยที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่าแบ่งคะแนนตามช่วง

ตอนที่ 3 วิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษาจำแนกตามตัวแปร ดังนี้

3.1 ทดสอบสมมติฐานโดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา ระหว่างตัวแปรอิสระของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ได้แก่ ตัวแปรเพศ และตัวแปรวุฒิการศึกษา โดยการทดสอบ ค่า t - test (Independent t - test)

3.2 ทดสอบสมมติฐานโดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา ระหว่างตัวแปรอิสระของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม ได้แก่ ตัวแปรอายุ ตัวแปรประสบการณ์การทำงาน และตัวแปรขนาดของสถานศึกษา โดยการทดสอบ One Way ANOVA ในการทดสอบค่า F - test และการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ในกรณีที่การทดสอบเอฟ (F - test) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยวิธี Least Significant Difference (LSD)

ตอนที่ 4 ประมวลข้อเสนอแนะในการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษาโดยรวบรวมจัดเป็นรายด้าน ตามตัวแปรตาม ด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

สรุปผลการวิจัย

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ผลการศึกษาการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล โดยมีภาพรวม พบว่าอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.6502$, S.D. = 0.2344) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การพัฒนาบุคลากร ($\bar{X} = 4.6900$, S.D. = 0.6160) รองลงมา คือ การนิเทศ ติดตามและประเมินผล ($\bar{X} = 4.6758$, S.D. = 0.2811) การประสานความร่วมมือ ($\bar{X} = 4.6540$, S.D. = 0.2897) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และเผยแพร่ผลงาน ($\bar{X} = 4.6395$, S.D. = 0.2992) การสร้างความตระหนัก ($\bar{X} = 4.6277$, S.D. = 0.2929) และที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การวางแผน ($\bar{X} = 4.6269$, S.D. = 0.2697) ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา

การบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา	n =320		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	
1. การวางแผน	4.6269	0.2697	มากที่สุด
2. การสร้างความตระหนัก	4.6277	0.2929	มากที่สุด
3. การพัฒนาบุคลากร	4.6900	0.6160	มากที่สุด
4. การประสานความร่วมมือ	4.6540	0.2897	มากที่สุด
5. การนิเทศ ติดตามและประเมินผล	4.6758	0.2811	มากที่สุด
6. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และเผยแพร่ผลงาน	4.6395	0.2992	มากที่สุด
รวม	4.6502	0.2344	มากที่สุด

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล จำแนกตามตัวแปรเพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การปฏิบัติงาน และขนาดของสถานศึกษา

2.1 ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา จำแนกตามตัวแปรเพศ โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน โดยค่าเฉลี่ยของเพศหญิง สูงกว่าเพศชาย

2.2 ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา จำแนกตามตัวแปรอายุ โดยภาพรวม พบว่า ครูที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการประสานความร่วมมือแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.3 ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา จำแนกตามตัวแปรวุฒิการศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อ ไม่แตกต่างกัน โดยวุฒิการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าระดับปริญญาตรี

2.4 ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา จำแนกตามตัวแปรประสบการณ์การปฏิบัติงาน โดยภาพรวม พบว่า ครูที่มีประสบการณ์การปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูที่มีประสบการณ์การปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสร้างความตระหนัก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.5 ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา จำแนกตามตัวแปรขนาดของสถานศึกษา โดยภาพรวม พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในขนาดของสถานศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในขนาดสถานศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการพัฒนาบุคลากรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ผลการประมวลข้อเสนอแนะการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล ซึ่งได้จากการตอบแบบสอบถามของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล พบว่า

3.1 การวางแผน

จากการให้ข้อเสนอแนะ ซึ่งได้จากการตอบแบบสอบถาม ในด้านการวางแผนการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล ความว่า ควรดำเนินการอย่างเป็นระบบ โดยมีส่วนร่วมของผู้บริหาร ครู บุคลากร คณะกรรมการสถานศึกษา และสถานักเรียน เพื่อกำหนดเป้าหมายที่สอดคล้องกับนโยบายรัฐและหลักสูตรสถานศึกษา ทั้งนี้ควรอิงข้อมูลผู้เรียนและบริบทชุมชน จัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีและมอบหมายหน้าที่อย่างเหมาะสม พร้อมติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งเน้นการทบทวนและปรับปรุงกิจกรรมให้ตอบสนองศักยภาพครูและความต้องการของผู้เรียน เพื่อพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านวิชาการ ทักษะชีวิต และคุณลักษณะอันพึงประสงค์อย่างมีคุณภาพ

3.2 การสร้างความตระหนัก

จากการให้ข้อเสนอแนะ ซึ่งได้จากการตอบแบบสอบถาม ในด้านการสร้างความตระหนักในการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล ความว่า ควรมุ่งเน้นการสื่อสารที่ชัดเจนและการสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างผู้บริหาร ครู บุคลากร ผู้ปกครอง และนักเรียน เพื่อให้ทุกฝ่ายเห็นคุณค่าและความสำคัญของกิจกรรม ควบคู่กับการจัดอบรม สัมมนา และกิจกรรมรณรงค์เพื่อปลูกฝังจิตสำนึกและค่านิยมที่ดี ตลอดจนเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมผ่านกิจกรรม

เชิงปฏิบัติจริงและการทำงานของสถานักเรียน ทั้งนี้ควรยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และเน้นให้กิจกรรมเป็นกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนและสังคมโดยรวม

3.3 การพัฒนาบุคลากร

จากการให้ข้อเสนอแนะ ซึ่งได้จากการตอบแบบสอบถาม ในด้านการพัฒนาบุคลากร ความว่า ควรมุ่งเน้นให้ครูได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องผ่านการอบรม สัมมนา ศึกษาดูงาน และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน โดยเฉพาะการจัดกิจกรรม การใช้เทคโนโลยี และการวัดประเมินผล ควบคู่กับการเชิญวิทยากรและระบบนิเทศภายใน เพื่อสร้างโอกาสให้ครูเรียนรู้ร่วมกัน การพัฒนาควรยึดหลักความสมัครใจและความถนัด เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงทั้งออนไลน์และออฟไลน์ซึ่งจะช่วยยกระดับศักยภาพบุคลากรและส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียนอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

3.4 การประสานความร่วมมือ

จากการให้ข้อเสนอแนะ ซึ่งได้จากการตอบแบบสอบถาม ในด้านการประสานความร่วมมือ ในการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ความว่า ควรมุ่งเน้นการสร้างเครือข่ายทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา โดยร่วมมือกับผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานรัฐ เอกชน และภาคีเครือข่าย ผ่านการสื่อสารและประชุมอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างความเข้าใจและการมีส่วนร่วมที่แท้จริง ควรกำหนดโครงสร้างการทำงานที่ชัดเจน มีการติดตามและประเมินผลอย่างโปร่งใส พร้อมเปิดโอกาสให้ครู นักเรียน และสถานักเรียนมีส่วนร่วมในการพัฒนาและถ่ายทอดความรู้ ซึ่งจะช่วยยกระดับคุณภาพการจัดกิจกรรมและเชื่อมโยงสถานศึกษากับชุมชนได้อย่างยั่งยืน

3.5 การนิเทศ ติดตามและประเมินผล

จากการให้ข้อเสนอแนะ ซึ่งได้จากการตอบแบบสอบถาม ในด้านการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ความว่า ควรดำเนินการอย่างเป็นระบบ โดยกำหนดแผนการนิเทศ ทุกภาคเรียนและมีคณะกรรมการกำกับร่วมกับฝ่ายวิชาการและฝ่ายบริหาร เพื่อให้การติดตามสอดคล้องกับเป้าหมายและสะท้อนผลได้จริง การประเมินผลควรทำทั้งระหว่างและหลังการจัดกิจกรรม เปิดโอกาสให้ครู ประเมินตนเองและประเมินผู้เรียนรายบุคคลอย่างรอบด้าน เพื่อให้การนิเทศติดตามเป็นทั้งการกำกับและพัฒนาคุณภาพกิจกรรมอย่างยั่งยืน

3.6 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และเผยแพร่ผลงาน

จากการให้ข้อเสนอแนะ ซึ่งได้จากการตอบแบบสอบถาม ในด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการเผยแพร่ผลงานของสถานศึกษา ความว่า ควรดำเนินการอย่างเป็นระบบ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ผ่านงานนิทรรศการ และการประชุม เพื่อเปิดโอกาสให้ครูและนักเรียนถ่ายทอดแนวปฏิบัติที่ดี ควบคู่กับการประสานความร่วมมือกับโรงเรียนเครือข่ายและหน่วยงานภายนอก ตลอดจนใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและสื่อออนไลน์ในการเผยแพร่ผลงานให้เข้าถึงสาธารณชนได้กว้างขวาง และควรสนับสนุนให้ครูและบุคลากร เข้าร่วมการอบรมหรือการแข่งขันวิชาการ เพื่อยกระดับคุณภาพกิจกรรมและสร้างความร่วมมือที่ยั่งยืนต่อการพัฒนาผู้เรียน

อภิปรายผล

ผลการวิจัยการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสงขลา สตูล อภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสงขลา สตูล โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้และเมื่อพิจารณาแยกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาบุคลากร มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการนิเทศ ติดตามและประเมินผล ด้านการประสานความร่วมมือ ด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และเผยแพร่

ผลงาน ด้านการสร้างความตระหนัก ตามลำดับ และด้านการวางแผน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เนื่องมาจากสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา มีการบริหารจัดการที่เป็นระบบและสอดคล้องกับมาตรฐานและกลยุทธ์หลักของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) โดยให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของบุคลากรในทุกระดับ ทั้งด้านวิชาการและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กระบวนการบริหารจัดการ ประกอบด้วย การวางแผนอย่างเป็นขั้นตอน เริ่มจากการกำหนดวัตถุประสงค์และจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไว้ในหลักสูตรอย่างชัดเจน รวมถึงการสนับสนุนและจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวก ที่จำเป็นสำหรับครูผู้รับผิดชอบและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เช่น การจัดหาเครื่องมือและอุปกรณ์ที่เหมาะสม รวมถึงการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานเพื่อสร้างความมั่นใจในประสิทธิภาพของการดำเนินงาน สถานศึกษามีการสร้าง ความตระหนัก นิเทศ ติดตามและประเมินผล อย่างสม่ำเสมอ และนำผลที่ได้มาใช้ในการปรับปรุงแก้ไขอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสะท้อนถึงการทำงานมุ่งสู่การพัฒนา อย่างยั่งยืน plugged จิตสำนึกที่ดี ให้กับบุคลากรทุกคนเพื่อร่วมกันพัฒนาสถานศึกษา และ ส่งเสริมการพัฒนา ศักยภาพ เช่น การอบรม การประชุมสัมมนา นำความรู้ที่ได้มาใช้ในการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักเรียนและสถานศึกษาโดยรวม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรพีพงศ์ เงินดี (2566) ได้ศึกษาการพัฒนา กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพศวิถีศึกษาหลังสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลาย พบว่าการพัฒนา กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพศวิถีศึกษาหลังสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลาย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด รวมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของสาวตรี ศรีวิเศษ และกาญจน์ เรือง มนตรี (2566) ได้ศึกษาการพัฒนา แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ใน ศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษา สังกัดเทศบาลภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง พบว่า สภาพที่พึงประสงค์ การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อเสริมสร้างทักษะการ เรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษา สังกัด เทศบาล ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิทยากิจ หาญจิตต์ (2567) ได้ศึกษากลยุทธ์การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมจิตสาธารณะ ของ นักเรียนโรงเรียนโกวิทอรัญชัยใหม่ พบว่า กลยุทธ์การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมจิตสาธารณะ ของนักเรียนโรงเรียนโกวิทอรัญชัยใหม่ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล จำแนกตามตัวแปรเพศ อายุ ประสบการณ์การปฏิบัติงาน วุฒิการศึกษา และขนาดของสถานศึกษา

2.1 ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล จำแนกตามตัวแปรเพศ โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า ครูที่มีเพศ ต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ โดยค่าเฉลี่ยของเพศหญิงสูงกว่า ค่าเฉลี่ยของเพศชาย การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เนื่องมาจาก การบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของ สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล ไม่ได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านเพศของครู หากแต่ขึ้นอยู่กับความเข้าใจและการยอมรับในแนวทางการพัฒนาสถานศึกษาเพื่อส่งเสริมกิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน ครูทั้งเพศชายและเพศหญิงต่างตระหนักถึงความสำคัญของการดำเนินงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และมี ทศนคติที่สอดคล้องกัน ทำให้การทำงานร่วมกันเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่าง ทางเพศ ดังนั้นความสำเร็จของงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจึงขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจ และวิธีการดำเนินงาน ที่เหมาะสม ซึ่งจะเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุภัชชา เอี่ยมมุสิก (2565) ได้ศึกษาการส่งเสริมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหาร สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2 พบว่า ระดับการส่งเสริมกิจกรรม

พัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2 จำแนกตามตัวแปรเพศ โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของจิรนาถ ภูริเศวตกำจร และสุปรียา ชำนาญพุดิพร (2566) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31 นครราชสีมา จำแนกตามตัวแปรเพศ โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของจิรนนท์ เชียงแสน และกษิฏิกัญญ์ มีพรหม (2567) ได้ศึกษาการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามแนวคิดทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 1 พบว่า การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามแนวคิดทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 1 จำแนกตามตัวแปรเพศ โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

2.2 ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล จำแนกตามตัวแปรอายุ โดยภาพรวม พบว่า ครูที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นโดยรวม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการประสานความร่วมมือ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เนื่องมาจากครูที่มีอายุ 18 - 30 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นในด้านการประสานความร่วมมือ สูงกว่า ครูที่มีอายุ 31 - 40 ปี แสดงให้เห็นว่าครูรุ่นใหม่มีแนวโน้มที่จะมองเห็นและให้ความสำคัญกับการประสานความร่วมมือภายในสถานศึกษามากกว่า เนื่องจากครูที่มีอายุ 18 - 30 ปี เป็นครูในกลุ่มบรรจุใหม่ ซึ่งค่อนข้างให้ความสำคัญกับการประสานความร่วมมือภายในสถานศึกษา เนื่องจากต้องการเรียนรู้งาน สร้างมนุษยสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น ครูที่มีอายุ 31 - 40 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นในด้านการประสานความร่วมมือ ต่ำกว่า ครูที่มีอายุ 41 - 50 ปี เป็นผลมาจากประสบการณ์การทำงานที่ยาวนานกว่า ทำให้ครูในกลุ่มนี้เข้าใจถึงความสำคัญของการสร้างเครือข่ายและการทำงานร่วมกันกับหน่วยงานภายนอกเพื่อประโยชน์สูงสุดของสถานศึกษา และครูที่มีอายุ 41 - 50 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็น สูงกว่า ครูในกลุ่มอายุ 51 - 60 ปี สะท้อนให้เห็นว่าครูที่ใกล้เกษียณอายุการทำงานให้ความสำคัญกับงานในมิติของการบริหารจัดการที่เน้นการประสานงานลดลง เมื่อเทียบกับครูในวัยที่ยังอยู่ในช่วงของการสร้างและพัฒนาผลงานอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นช่วงอายุของครูมีผลต่อมุมมองและความคิดเห็นในด้านการประสานความร่วมมือ โดยครูรุ่นใหม่และครูในวัยกลางคน 41 - 50 ปี มีแนวโน้มที่จะให้ความสำคัญกับมิตินี้ในระดับที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของปรัชญา โชโต และธีระดา ภิญญ (2561) ได้ศึกษาการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า การบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 จังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามตัวแปรอายุ ในภาพรวมและรายด้าน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของอรรถพันธ์ แยมแสง พระมหาอุดร อุตตโร และปฐิธธรรม สำเนียง (2565) ได้ศึกษาแนวทางการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักไตรสิกขาของผู้บริหารสถานศึกษา ขนาดเล็กสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 1 พบว่า แนวทางการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักไตรสิกขาของผู้บริหารสถานศึกษา ขนาดเล็กสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 จำแนกตามตัวแปรอายุ ในภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของสุทธินัน จันสิง (2566) ได้ศึกษาการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 พบว่า การบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 จำแนกตามตัวแปรอายุ ในภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

2.3 ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล จำแนกตามตัวแปรวุฒิการศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่า ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน โดยค่าเฉลี่ยของครูวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีสูงกว่าค่าเฉลี่ยของครูวุฒิการศึกษาปริญญาตรี ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เนื่องมาจากปัจจัยด้านวุฒิการศึกษาไม่ได้เป็นตัวกำหนดทัศนคติหรือมุมมองของครูที่มีต่อการบริหารงานกิจกรรมพัฒนา อีกทั้งงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในสถานศึกษาเป็นงานที่ต้องอาศัยทักษะและประสบการณ์ในการปฏิบัติจริง การสั่งสมความรู้จากการทำงาน การเข้ารับการอบรมเพิ่มเติม และการเรียนรู้จากผู้บริหารหรือเพื่อนร่วมงาน อาจมีผลต่อความคิดเห็นมากกว่าระดับวุฒิการศึกษาที่ได้รับจากสถาบันการศึกษา มีการส่งเสริมให้ครูได้รับการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง ทั้งในรูปแบบของการอบรม สัมมนา หรือการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในองค์กร ซึ่งช่วยให้ครูทุกคนไม่ว่าจะจบการศึกษาระดับใด สามารถปรับตัวและพัฒนาศักยภาพให้เท่าทันกับแนวทางการบริหารงานสมัยใหม่ได้อย่างเข้มแข็งและเป็นระบบ โดยผู้บริหารให้ความสำคัญกับการทำงานแบบมีส่วนร่วมและมีการส่งเสริมการพัฒนาคูหลากหลายอย่างเท่าเทียม ทำให้ปัจจัยด้านวุฒิการศึกษาไม่ใช่อุปสรรคต่อการรับรู้หรือแสดงความคิดเห็นของครู นำไปสู่การปฏิบัติงานและมีทัศนคติที่ดีต่อการพัฒนาสถานศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของอรธพันธ์ แยมแสง พระมหาอุดร อุตโตโร และปฐจิธรรม สำเนียง (2565) ได้ศึกษาแนวทางการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักไตรสิกขาของผู้บริหารสถานศึกษา ขนาดเล็กสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1 พบว่า ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของจิรนาถ ฐริเศวตกำจร และสุปรีชา ชำนาญพุมิพร (2566) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31 นครราชสีมา พบว่า การบริหารงานวิชาการด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31 นครราชสีมา จำแนกตามตัวแปรวุฒิการศึกษา โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของจิรนนท์ เชียงแสน และกษิฏิกัญญ์ มีพรหม (2567) ได้ศึกษาการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามแนวคิดทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เชียงราย เขต 1 พบว่า การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามแนวคิดทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เชียงราย เขต 1 จำแนกตามตัวแปรวุฒิการศึกษา โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน

2.4 ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล จำแนกตามตัวแปรประสบการณ์การปฏิบัติงาน โดยภาพรวม พบว่า ครูที่มีประสบการณ์การปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูที่มีประสบการณ์การปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสร้างความรู้ความตระหนัก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เนื่องมาจากครูที่มีประสบการณ์การปฏิบัติงาน 5 - 10 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นในด้านการสร้างความรู้ความตระหนักสูงกว่าครูที่มีประสบการณ์ มากกว่า 10 ปี ครูที่มีประสบการณ์ 5 - 10 ปีอาจอยู่ในช่วงเวลาที่กำลังสร้างและพัฒนาผลงาน รวมถึงมีความกระตือรือร้นในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียนเพื่อก้าวหน้าในสายอาชีพ ทำให้มีความตระหนักและให้ความสำคัญกับการสร้างจิตสำนึกที่ดีในการพัฒนาสถานศึกษามากกว่ามีความคุ้นเคยกับการเปลี่ยนแปลงนโยบายและแนวทางการศึกษาที่เกิดขึ้นในยุคปัจจุบันจึงปรับตัวและเปิดรับแนวคิดใหม่ ๆ ในการทำงานได้ง่ายกว่า ส่งผลให้เห็นความสำคัญของการสร้างความรู้ความตระหนักร่วมกันเพื่อขับเคลื่อนองค์กร ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของอุษา ปุยออด (2563) ได้ศึกษาการศึกษาปัญหา

การบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของ สถานศึกษาในจังหวัดชัยนาท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาอุทัยธานี ชัยนาท พบว่า ปัญหาการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของ สถานศึกษาในจังหวัด ชัยนาท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุทัยธานี ชัยนาท จำแนกตามตัวแปรประสบการณ์การ ปฏิบัติงาน ในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูที่มีประสบการณ์การปฏิบัติงาน ต่างกัน มีความคิดเห็น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุภัชชา เอียดมุสิก (2565) ได้ศึกษาการส่งเสริมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2 พบว่า ระดับการส่งเสริมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหาร สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2 จำแนกตามตัวแปรประสบการณ์ การปฏิบัติงานโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรัชญา โชโต และธีระดา ภิญโญ (2561) ได้ศึกษาการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหาร สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า การบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 จังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามตัวแปรประสบการณ์การปฏิบัติงาน ในภาพรวมและรายด้าน มีความ คิดเห็น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.5 ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล จำแนกตามตัวแปรขนาดของสถานศึกษา โดยภาพรวม พบว่า ครู ที่ปฏิบัติงานในขนาดสถานศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนด ไว้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในขนาดสถานศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อด้าน การพัฒนาบุคลากร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เนื่องจากครู ที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาขนาดใหญ่มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นสูงกว่าครูในสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษอาจมีจำนวนบุคลากรที่มากกว่าทำให้ผู้บริหารมีข้อจำกัดในการดูแลและพัฒนาครู อย่างทั่วถึงในทุกกิจกรรม การจัดสรรงบประมาณสำหรับการอบรมพัฒนา หรือการจัดกิจกรรมเพื่อเพิ่มพูน ศักยภาพ อาจไม่สามารถตอบสนองความต้องการของครูทุกคนได้อย่างเต็มที่ เมื่อเทียบกับสถานศึกษาขนาด ใหญ่ที่มีจำนวนบุคลากรและกิจกรรมที่เหมาะสมกว่าทำให้สามารถบริหารจัดการและจัดสรรทรัพยากรได้อย่าง มีประสิทธิภาพมากกว่า มีความใกล้ชิดกับผู้บริหารและเข้าถึงแหล่งข้อมูลหรือโอกาสในการพัฒนาตนเองได้ง่าย กว่า ผู้บริหารสามารถนิเทศ ติดตาม และให้คำแนะนำรายบุคคลได้อย่างสม่ำเสมอ เป็นการส่งเสริมให้ครูมีความ ตระหนักและได้รับการพัฒนาอย่างตรงจุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของอิทธิเดช ปราศรียงาม (2564) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร จำแนกตามตัวแปรของขนาดสถานศึกษาโดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในขนาดสถานศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของปรัชญา โชโต และธีระดา ภิญโญ (2561) ได้ศึกษาการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 6 จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า การบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 จังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามตัวแปรของขนาด สถานศึกษา ในภาพรวมและรายด้าน มีความคิดเห็น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ สอดคล้องกับงานวิจัยของสุทธินัน จันสิง (2566) ได้ศึกษาการบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของโรงเรียน

ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 พบว่า การบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2 จำแนกตามตัวแปรของขนาดสถานศึกษาในภาพรวมและรายด้าน มีความคิดเห็น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

การบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สงขลา สตูล ควรมีลักษณะการดำเนินงานที่เป็นระบบและเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน โดยเริ่มจากการวางแผน ซึ่งเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด โดยยึดข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนและบริบทชุมชน กำหนดเป้าหมายสอดคล้องกับนโยบายและหลักสูตรสถานศึกษา พร้อมมอบหมายหน้าที่อย่างชัดเจนและติดตามผลอย่างต่อเนื่อง ต่อมา คือ การสร้างความตระหนัก ผ่านการสื่อสาร การอบรม และการมีส่วนร่วมของผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง และนักเรียน เพื่อให้เห็นคุณค่าของกิจกรรมและร่วมมือกันอย่างเข้าใจร่วมกัน ด้านการพัฒนาบุคลากร มุ่งเน้นการพัฒนาอย่างต่อเนื่องด้วยการอบรม สัมมนา ศึกษาดูงาน และใช้ระบบนิเทศภายใน เพื่อยกระดับศักยภาพการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และการประสานความร่วมมือ เน้นการสร้างเครือข่ายภายในและภายนอกสถานศึกษา รวมถึงการบูรณาการการทำงานกับหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความยั่งยืนของกิจกรรม รวมทั้งการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล อย่างเป็นระบบ กำกับดูแลอย่างต่อเนื่อง โดยใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์เพื่อปรับปรุงการดำเนินงานให้มีคุณภาพ และสุดท้าย คือ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และเผยแพร่ผลงาน ผ่านเวทีวิชาชีพ PLC นิทรรศการ และสื่อออนไลน์ เพื่อเผยแพร่แนวปฏิบัติที่ดีและต่อยอดการเรียนรู้ร่วมกัน ทั้งหมดนี้สะท้อนให้เห็นว่า การบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพต้องอาศัยความร่วมมือ การเรียนรู้ร่วมกัน และการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับคุณภาพผู้เรียนให้สอดคล้องกับการศึกษายุคศตวรรษที่ 21 อย่างยั่งยืน ดังแสดงภาพที่ 3

ภาพที่ 3 การบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา สงขลา สตูล

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. ผู้บริหารสถานศึกษากำหนดแผนเพื่อเป็นแนวทางในการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่เน้นการนำไปสู่การปฏิบัติที่หลากหลายแก่คณะครู นักเรียน ชุมชน และสถานศึกษาอื่น ๆ ส่งผลต่อการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง จนเกิดเป็นวัฒนธรรมองค์กรที่ยั่งยืน
2. ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญกับการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ในด้านการประสานความร่วมมือกับบุคลากรที่เกี่ยวข้อง โดยมีรูปแบบการบริหารงานที่แตกต่างตามความเหมาะสมของช่วงอายุที่แตกต่างกัน เพื่อให้การบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนให้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้
3. ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญกับการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ในด้านการสร้างความตระหนักกับบุคลากรที่เกี่ยวข้อง โดยมีรูปแบบการบริหารงานที่แตกต่างตามความเหมาะสมของประสบการณ์การปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน เพื่อปลูกฝังค่านิยมที่ดี และการเห็นคุณค่าของกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษา
4. ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญกับการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ในด้านการพัฒนาบุคลากรในสถานศึกษาที่มีความเหมาะสมกับบริบทของขนาดสถานศึกษาที่แตกต่างกัน ให้มีองค์ความรู้ และมีทักษะการดำเนินงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาการพัฒนาระบบการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน เพื่อให้ได้ระบบการบริหารสถานศึกษาที่มีความเหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน
2. ควรศึกษาสภาพปัญหาของการดำเนินงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย รวมทั้งศึกษาถึงวิธีการแก้ปัญหาและอุปสรรค และแนวทางการพัฒนาดำเนินงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- คมสัน พรหมเสน. (2562). *การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียนวัดท่าพุด (นครผลประชานุกุล) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2*. [การค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จิรนนท์ เชียงแสน และกษิณิณ มีพรหม. (2567). *การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามแนวคิดทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 1*. *วารสารการพัฒนาการเรียนรู้สมัยใหม่*. 9(10). 475-492.
- จิรนาถ ภูริเศวตกำจร และสุปรียา ชำนาญพุดผิพร. (2566). *การบริหารงานวิชาการด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31 นครราชสีมา*. *วารสารสิทธิปริทรรศน์*. 1(1). 476-484.
- เจนจิรา ไทรักษา. (2564). *การส่งเสริมการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนขนาดเล็กในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครู*. *วารสารราชนครินทร์*. 1-10.

- ชรินทร์ ถิ่นสุข. (2565). ศึกษาผลการใช้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเรื่องหัตถกรรมงานปักสร้างสรรค์โดยใช้กระบวนการคิดเชิงออกแบบเพื่อส่งเสริมการสร้างสร้งผลงานและความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. [วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ปรัชญา โชโต และธีระดา ภิญโญ. (2561). การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยม เขต 6 จังหวัดสมุทรปราการ. *วารสารศิลปศาสตร์ปริทัศน์*. 13(26). 116-130.
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 – 2570). (2565, 1 พฤศจิกายน).
- ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 139 ตอนพิเศษ 258 ง หน้า 1-143.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562. (2562, 26 เมษายน). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 136 ตอนที่ 47 ก หน้า 49-53.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560. (2560, 6 เมษายน). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 134 ตอนที่ 40 ก หน้า 1-90.
- รัฐพงศ์ เงินดี. (2566). (2563). การพัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพศวิศศึกษาหลังสมัยใหม่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. [วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- รุ่งชัชดาพร เวะชาติ. (2566). การบริหารงานวิชาการเพื่อการพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาในวิถีชีวิตใหม่. สำนักพิมพ์เทียมการพิมพ์.
- วิทยากิจ กาญจจิตต์. (2567). กลยุทธ์การบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อส่งเสริมจิตสาธารณะของนักเรียนโรงเรียนโกวิทอรัญเชียงใหม่. [การค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สาวตรี ศรีวิเศษ และกาญจน์ เรืองมนตรี. (2566) การพัฒนาแนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับสถานศึกษาสังกัดเทศบาลภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง*. *วารสารพุทธปรัชญาวิวัฒน์*. 7(2). 589-601.
- สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และกระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *แนวทางการจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2553* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สุทธินัน จันสอง. (2566). การบริหารจัดการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2. *วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ*. 3(3). 353-364.
- สุภัชชา เอี่ยมมุสิก และตรัยภูมิินทร์ ตรีศรีสุวรรณ. (2565). การส่งเสริมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 2. [สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- อรรถพันธ์ แยมแสง และคณะ. (2565). แนวทางการบริหารกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักไตรสิกขาของผู้บริหารสถานศึกษาขนาดเล็กสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 1. *วารสารวิจัยวิชาการ*. 5(2). 143-156.
- อิทธิเดช ปราศัยงาม. (2564). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนครเขต 1. [ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

อุษา ปุยออด. (2564). การศึกษาปัญหาการบริหารงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนของสถานศึกษาใน จังหวัด
ชัยนาท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุทัยธานี ชัยนาท. [การค้นคว้าอิสระครุศาสตร
มหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.

Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities.
Educational and Psychological Measurement, 30(3), 607–610.

United Nations Development Programme (UNDP). (2020). Sustainable Development
Goals (SDGs). Retrieved from <https://hdr.undp.org/content/human-development-report-2020>.